

много приселници, та останало все малко, около 10 — 15 къщи. За своята сигурност селяните изградили домове създове здрави, отдолу камени, споени добре съ мартаци, а отгоре долма. Разбира се, по необходимост селцето направило своя община (задруга) и поставило свои пъждари.

Настъпила, обаче, нужда да се определят по-точно границите между големите села Плаково и Килифарево. Тогава станало дума и за новото селце, което не ще да е имало сигурно и трайно име. Отъ историята на Плаково знаемъ, че по силата на фермана за вакъфа, землището обгръщало и онова на новата махала. Види се, че махленчаните не приемали такова раздѣление, та поискали отъ властта наредба да бѫдатъ признати за отдельна община. Тогава турцитѣ решили да съставятъ отъ махалата единъ чифликъ (стопанство) и пратили бей, на име Големанъ, да уреди чифлика и неговите граници.

Така се закрепнала махала Големановъ чифликъ, както е станало съ Федова чифликъ¹⁾). Понеже общото землище падало къмъ вакъфа на Старата майка султанка, земята се брояла привилегирована. Беятъ тамъ не се поселилъ, нито турско население се заселило. По-късно 3 турски къщи били изпратени за нагледници. Турцитѣ се бояли за живота си, та за тъхъ била построена триетажна камена сграда, наречена кулата.

Старини.

Въ околността на селото има нѣколко могили, но нито една не е разкопавана и проучвана. Тъхната височина е доста голема — отъ 3 до 6 метра, а широчината имъ въ диаметъръ 50 — 60 метра. Явно е, че нѣкога тукъ сѫ живѣли траки. Около селото има оброчища отъ незнайни времена. Забититѣ въ земята камъни иматъ турски надписи. Едно отъ оброчищата се намира далечъ 300 метра отъ селото. То се ползува съ голема почеть; тамъ принасятъ овни въ жертвата, и се посещава твърде много отъ плаковчани. Историята на това черковище, наречено Кръста, още не е изучена.

Църква въ Големаните нѣма. Богомолцитѣ ходятъ по служба, вѣнчавка и други тѣби въ Плаково или въ Килифарския манастиръ „Св. Богородица“.

¹⁾ Турцитѣ пишатъ „Големанъ чифликъ“ въ книгите си. Българи-тѣ пѣкъ мислятъ, че когато плаковчани градили новото си село и ужъ плакали, 2 — 3 къщи киселчовци отъ големство се отдѣлили и се скрили при хълма, та не само не плакали, ами се голѣмѣли, та ужъ затова селото се нарекло Големци — Големани.